

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 8C/182/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712214724
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kutišová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2014:3712214724.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica samosudkyňou JUDr. Annou Kutišovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcom: 1.) E. Š., L.. XX.XX.XXXX, K. XXX, t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpený procesnou opatrovníčkou B. G., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Trenčín, 2.) I. T., L..XX.XX.XXXX, O. XXXX/XXX, G. J., 3.) X. T., L.. XX.XX.XXXX, J. D. XXXX/XX, G. J., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpený procesnou opatrovníčkou T. I., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Trenčín, v konaní o zaplatenie 3.340,34 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a .**

Odporcom súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ v podanom návrhu doručenom tun. súdu 3.12.2012 uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej s postupcom Slovenskou sporiteľňou, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, Bratislava dňa 18.12.2008 sa stal veriteľom pohľadávky, ktorá je uplatnená v tomto konaní. Uviedol, že postupca a odporca uzatvorili dňa 8.12.2004 zmluvu č. 362611060 (ďalej len zmluva), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu (ďalej len VOP). Na základe uvedenej zmluvy postupca poskytol odporcovi 1.) úver. Odporcovia 2.) a 3.) prevzali na seba ručiteľský záväzok. Podmienky čerpania úveru, účel úveru, spôsob, výška a termíny splácania úveru, zabezpečenie úveru, podmienky pri neplnení a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a Všeobecných obch. podmienkach.

Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že odporca si neplnil splátky úveru riadne a včas, postupca vypovedal zmluvu o úvere a navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predstavovala sumu 4.676,34 eur , ktorá pozostávala z istiny vo výške 3.167,25 eur a riadneho úroku 2,35 eur , úroku z omeškania vo výške 1.506,74 eur v súlade prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že pohľadávka je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky . Odporca 2.) uznal vyššie uvedený záväzok v dohode o uznaní záväzku a tiež uznal aj náklady inkasného konania, ktoré si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje.

Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 19.12.2008, t.j. nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 3Ro/301/2012 - 37 zo dňa 12.12.2012, ktorým návrhu vyhovel. Nakoľko platobný rozkaz nebolo možné odporcom doručiť, súd uznesením č.k. 3Ro/301/2012-53 zo dňa 15.04.2013 uvedený platobný rozkaz zrušil.

Pobyt odporcov 3) a 1) bol súdu neznámy a ani šetrením prostredníctvom príslušných úradov, polície, CEPO a Soc. poisťovne sa súdu nepodarilo zistiť adresu ich pobytu. Z uvedeného dôvodu súd ustanovil odporcovi 3) za opatrovníka T. I., taj. Okresného súdu Trenčín, a to uznesením č.k. 3Ro/301/2012-58 zo dňa 26.06.2013 a odporcovi 1) B. G., taj. Okresného súdu Trenčín, a to uznesením č.k. 8C/182/2013-92 zo dňa 10.01.2014.

Odporcovia ani ich opatrovníčky sa k návrhu písomne nevyjadrili.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, zmluvy o splátkovom úvere č. 0362611060, dohôd o ručení, VOP, oznámenia o postúpení pohľadávky, zmluvy o postúpení pohľadávky, príloh k tejto zmluve, dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku, pokusu o zmier, výsluchom odporcu a právneho zástupcu navrhovateľa a ostatnými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav:

Odporca 1.) dňa 8.12.2004 uzatvoril s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu o poskytnutí Flexi pôžičky, ktorá bola uzatvorená podľa ustanov. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Podľa tejto zmluvy bolo dohodnuté, že výška úveru bude poskytnutá odporcovi vo výške 70.000,- Sk (2.323,57 €), ktorú sumu za zaviazal odporca 1.) splácať pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 1.319,- Sk (43,78 €) splatnými v posledný deň kalendárneho mesiaca. V zmluve bola určená ročná percentuálna miera nákladov 12,3 %.

Dohodou o ručení zo dňa 08.12.2004 uzavretou podľa § 303 - 312 Obch.zák. medzi postupcom a odporcom 2.), odporca 2.) prehlásil, že ručí postupcovi za záväzky odporcu 1.) v súvislosti s vyššie uvedenou zmluvou.

Dohodou o ručení zo dňa 08.12.2004 uzavretou podľa § 303 - 312 Obch.zák. medzi postupcom a odporcom 3.), odporca 3.) prehlásil, že ručí postupcovi za záväzky odporcu 1.) v súvislosti s vyššie uvedenou zmluvou.

Postupca listom zo dňa 02.01.2009 oznámil odporcom 1-3), že došlo k postúpeniu pohľadávky na navrhovateľa.

Navrhovateľ a postupca (Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653) uzavreli spolu zmluvu o postúpení pohľadávok. Z príloh k tejto zmluve vyplýva, že došlo i k postúpeniu pohľadávky voči odporcovi 1), ktorá bola zabezpečená ručením zo strany odporcov 2) a 3). Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok tiež vyplýva, že splatnosť postúpenej pohľadávky bola dňa 28.01.2008.

Dňa 15.07.2010 uzavrel odporca 2.) s navrhovateľom dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku. Odporca 2.) v danom tlačive prehlásil, že uznáva záväzok, ktorý vznikol z vyššie uvedenej zmluvy a zaviazal sa ho splácať splátkami po 80,- € splatnými k 25. dňu v mesiaci.

Odporcom 1. - 3.) bola zaslaný pokus o zmier datovaný dňom 12.11.2012, v pokuse o zmier je uvedené, že úver bol zosplatnený dňa 28.01.2008.

Opatrovníčka odporcu 3.) telefonicky ospravedlnila svoju neúčasť a uviedla, že vznáša námietku premlčania, vzhľadom k tomu, že pohľadávka bola postúpená dňa 18.12.2008 a návrh bol podaný dňa 3.12.2012.

Odporca 2.) na pojednávaní dňa 18.12.2013 vypovedal, že si nepamätá, kedy zmluvu podpísal. Potvrdil, že podpísal dohodu o ručení, dlžníkom bol odporca 1.), s ktorým vtedy pracoval. Nespomína sa, že by mu niekto posielal výzvy na splácanie dlhu za odporcu 1.). Vzhľadom k tomu, že dlh bol zosplatený dňa 28.01.2008, vzniesol námietku premlčania. Uznal tiež, že podpísal splátkový kalendár, presvedčali ho, že dlh sa má naďalej splácať, inak ho bude vymáhať exekútor. Zdôraznil, že nemá právnické vzdelanie, nemohol vedieť, že úver je zosplatený, nikto mu to neoznámil. Prehlásil, že bod 2) dohody o uznaní dlhu, nebol vypísaný, pretože v takom prípade by túto dohodu nepodpísal. Žiadne uznanie dlhu za odporcu 1.) nepodpísal, len mu povedali, že má naďalej platiť. Pri podpisovaní mu zamestnanec navrhovateľa povedal, že sa jedná len o splátky, nie o uznanie dlhu. Mal pocit, že na neho vyvíjal psychický nátlak, lebo mu povedali, že ak nepodpíše, dlh narastie a zbytočne bude mať problémy, tak to podpísal.

Prehlásil, že náhradu trov konania si neuplatňuje.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 17.03.2014 vypovedal, že navrhovateľ trvá na podanom návrhu, pričom podľa jeho názoru má dohoda o uzavretí splátkového kalendára všetky náležitosti, sú tam uvedené zmluvné strany, v bode 2) je uvedený pôvodný veriteľ, v bode 3) je uvedená forma splatenia (výška a dátum splátky) pričom v tom bode je uvedené i to, že podpisujúca osoba má vedomosť o premlčaní dlhu a o jeho následkoch. Nakoľko sa jednalo o formulár, poučenie o premlčaní dlhu a o jeho následkoch je tam uvedené vždy, a to i v prípade, že dlh ešte nebol premlčaný.

Podľa ustanov. § 54 ods. 1 Obč. zák. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ustanov. § 100 Obč. zák. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ustanov. § 103 Obč. zák. ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa ustanov. § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 2 písm.b/ zák. č. 258/2001 v znení platnom a účinnom do 31.7.2008 o spotrebiteľských úveroch a zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 5 vyššie cit. zákona, ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý na zakúpenie tovaru alebo poskytnutie služby, veriteľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť, ak je spotrebiteľ v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako 3 mesiace alebo 2 splátok.

Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že dňa 08.12.2004 Slovenská sporiteľňa, a.s. a odporca 1.) medzi sebou uzavreli zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej sa zaviazala poskytnúť 2.323,57 €, ktoré sa odporca 1.) zaviazal splácať vždy k 20. dňu v mesiaci, a to od 20.01.2005 do 20.11.2011, kedy mala byť realizovaná posledná splátka. Závazok odporcu 1.) bol zabezpečený ručením zo strany odporcov 2.) a 3.). Dohody o ručení boli uzavreté toho istého dňa. Dňa 18.12.2008 došlo k postúpeniu pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na navrhovateľa, súd má teda za preukázanú jeho aktívnu legitimitáciu v konaní.

Ako vyplynulo z výpovede odporcu 2.), tento bol kontaktovaný zamestnancami navrhovateľa a nimi bol presvedčený, aby podpísal tlačivo, ktoré mu predložili s uistením, že sa jedná len o dohodu o splátkach. Nevšimol si, že by sa malo jednať aj o uznanie záväzku.

Daný právny vzťah je nutné posudzovať podľa Obchodného zákonníka, nakoľko predmetná zmluva nevznikla reálnym odovzdaním druhej veci (peňazí) dlžníkovi, ale vznikla už dohodou zmluvných strán o jej obsahu, z ktorého vyplýval platný záväzok právneho predchodcu navrhovateľa poskytnúť v prospech dlžníka finančné plnenie formou úveru a zároveň záväzok dlžníka takto poskytnuté plnenie navýšené o úrok splácať v dohodnutých splátkach. Predmetnú zmluvu súd vyhodnotil ako zmluvu o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere patrí podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObZ medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť ObZ. bez ohľadu na povahu účastníkov.

V čase uzavretia úverovej zmluvy dňa 8.12.2004 Občiansky zákonník už obsahoval úpravu problematiky spotrebiteľských zmlúv v znení, že spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Z Obč. zákonníka účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy by teda izolovaným výkladom, nezohľadňujúc ustanovenia iných právnych predpisov, bolo možné vyvodiť, že úverová zmluva ako absolútny obchod podľa § 261 ods.3 písm.d) Obchodného zákonníka spotrebiteľskou zmluvou nie je (takýto názor bol prezentovaný aj niektorými právnymi teoretikmi). Treba však poukázať na to, že podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ZOS), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Z uvedeného dôvodu zmluva o úvere uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako dodávateľom a odporcom 1) ako spotrebiteľom bola napriek povahe tzv. absolútneho obchodu zmluvou typovou, teda spotrebiteľskou.

Je teda zrejmé, že ustanovenia Obč. zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv je nevyhnuté použiť aj v prípadoch, keď charakter spotrebiteľskej zmluvy má tzv. absolútna obchodná zmluva o úvere podľa Obch. zákonníka.

V tejto súvislosti sa súd zaoberal aj otázkou, či zo samotnej skutočnosti, že ide o spotrebiteľskú zmluvu vyplýva výlučná pôsobnosť Obč.zák. na daný vzťah. Takýto záver nemá žiadnu normatívnu oporu a priechi sa pravidlu *lex specialis derogat lex generalis*, pričom v tomto prípade *lex specialis* je § 261 ods. 3 písm. d) Obch.zák. Pri aplikácii rozhodných právnych noriem súd vychádzal z nasledujúcej hierarchie právnych predpisov: ako základný predpis pre riešenie otázok záväzkového práva je potrebné aplikovať tretiu časť Obch.Zák. - vid' § 261 ods. 3 písm. d) Obch.Zák (tento záver je rozhodujúci pri posudzovaní premlčania, úrokov z omeškania, uznania záväzku a ďalších inštitútov upravených dvojkoľajne v oboch kódexoch a pod.). Úpravu zmluvného typu v § 497 a nasl. ObZ je teda potrebné doplniť o derogujúce a dopĺňajúce ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch (ZSÚ). Obč.zák. ako *lex generalis* v zmysle § 1 ods. 2 ObZ je potrebné aplikovať na riešenie otázok neupravených v Obch.zák. Do tejto kategórie noriem je nutné v zmysle Obč.zák. a ZOS okrem iného zaradiť aj ustanovenia na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách (§ 52 až 53 OZ).

Pokiaľ ide o otázku premlčania nárokov z úverovej spotrebiteľskej zmluvy súd uvádza - ako bolo uvedené už pri výklade podstaty spotrebiteľskej zmluvy, že spotrebiteľskou zmluvou je aj absolútna obchodná zmluva bez ohľadu na to, že sa riadi právnym režimom Obchodného zákonníka. Aj pre takúto zmluvu totiž po 01.04.2004 platia všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v § 52 - § 54, resp. § 60 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka - zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Ustanovenie § 54 ods.1 Obč. zákonníka zakotvuje v prospech spotrebiteľa kogentnosť inak dispozitívnych noriem uvedených v Obč. zákonníku, ak by spotrebiteľská zmluva obsahovala od nich odklon v neprospech spotrebiteľa. Je zrejmé, že ide o dispozitívne ustanovenia Obč. zákonníka (napr. Kateřina Čuhelová: Zamyšlení nad aplikací § 401 ObchZ ve spotřebitelských smlouvách, Právní rozhledy 11/2012, s. 401). Predmetné ustanovenie nestanovuje aplikáciu Obč. zákonníka na spotrebiteľské zmluvy vo forme absolútnych obchodov inak ako v rozsahu § 52 - § 54. Keďže tak Občiansky zákonník ako *lex generalis*, ako aj Obchodný zákonník ako *lex specialis* má ustanovenia o premlčaní, je podľa názoru nutné na posúdenie otázky premlčania použiť právny predpis *lex specialis*. Len v prípade, že *lex specialis* by nemal takéto ustanovenie, bolo by nutné použiť *lex generalis*. Pokiaľ by však napr. v zmluve bola dohodnutá dlhšia premlčacia lehota než je zákonná (4 roky), tak v takom prípade by to súd považoval za neprijateľné, pretože je to v neprospech spotrebiteľa, keďže podľa Obč. zák. nie je možné dohodnúť dlhšiu premlčaciu dobu.

Premĺčanie sa teda aj v spotrebiteľských zmluvách majúcej formu absolútneho obchodu spravuje výlučne Obchodným zákonníkom podľa § 397 Obch. zákonníka, t.j. ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

V prejednávanej veci podľa navrhovateľa došlo dňa 28.01.2008 k odstúpeniu od zmluvy o úvere uzavretej medzi pr. predchodcom navrhovateľa a odporcom 1.) Súd neskúmal, či navrhovateľ odstúpil od zmluvy v súlade s platnými právnymi predpismi, pretože neplatnosť právneho úkonu nemôže byť na ujmu účastníkovi, ktorý neplatnosť právneho úkonu nespôsobil.

Keď potom odporca 2.) vzniesol námietku premlčania, tak súd opierajúc sa v ďalších súvisiacich otázkach o argumentáciu uvedenú nižšie, návrhu na začatie konania vyhovieť nemohol (§ 388 ods.1 Obchodného zákonníka - Premĺčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.)

Podľa názoru súdu postup navrhovateľa pri uzatváraní dohody o uznaní záväzku je jednoznačne nekalou obchodnou praktikou a ako taký je hrubo rozporný s dobrými mravmi.

Súdu je z úradnej činnosti známe, že navrhovateľ skupuje veľké množstvo často už premlčaných pohľadávok, ktoré potom uplatňuje na súde. Takáto samotná kúpa nezákonná nie je, spoločným menovateľom je to, že ide o pohľadávky voči fyzickým osobám. Súd sa ešte nestretol s uplatnením pohľadávky voči právnickej osobe, pričom kúpa takejto pohľadávky z dôvodu, že u právnickej osoby možno predpokladať odborný aparát (s vedomosťou o následkoch premlčania) asi tak zaujímavá nie je.

Uznanie záväzku zo strany odporcu 2.) by súd aproboval v prípade, ak by podnet na takéto konanie vyšiel z jeho strany alebo síce zo strany navrhovateľa, ale s poučením o následkoch uznania záväzku na plynutie premlčacej doby. Súd nevyklučuje, že v prípade, ak by zo strany navrhovateľa bolo dlžníkovi riadne vysvetlené, že splnenie jeho dlhu resp. jeho uznanie môže byť napriek zmenšeniu jeho majetku formou vynaloženia peňažných prostriedkov v jeho prospech (napr. práve z dôvodu výmazu z registra neplatičov), mohlo by k platnému uznaniu záväzku zo strany dlžníka (ak nie priamo k zaplateniu) dôjsť.

Prejednávaný prípad je však prípadom iným, kde k takémuto dobrovoľnému rozhodnutiu zo znalosťou veci zo strany dlžníka nedošlo. Naopak, navrhovateľ v snahe reparať pochybenie svoje resp. pochybenie svojho právneho predchodcu spočívajúce v nepodaní návrhu na začatie konania včas (pred uplynutím premlčacej doby) a vyhnúť sa tak novej námietke premlčania a zamietnutiu návrhu na začatie konania, sofistickovane pomocou osôb v jeho záujme konajúcich, obchádza dlžníkov a pod zámienkou výhodnosti podpísania splátkového kalendára ako listiny, ktorá ma dlžníka uchrániť pred

problémami, do tejto listiny inkorporuje aj vyhlásenie o uznaní dlhu dlžníkom (samozrejme bez podania vysvetlenia dlžníkovi).

Navyše z výpovede odporcu 2.) na pojednávaní vyplýva, že navrhovateľ, resp. jeho zamestnanci na neho vyvíjali psychický nátlak, aby uznanie dlhu podpísal. Z uvedeného je nepochybné, že uznanie dlhu nebolo v záujme odporcov, ale v záujme navrhovateľa. Navyše v dôsledku uvedeného psychického nátlaku sa nemohol odporca 2) s obsahom zmluvy ani dostatočne oboznámiť, čo vyplýva z jeho pochybností o tom, či bol vôbec bod 2 zmluvy v čase jej podpisovania vyplnený.

Vychádzajúc potom z podstaty práva na ochranu spotrebiteľa, ktoré je založené na tom, že spotrebiteľ z dôvodu svojej neskúsenosti alebo neznalosti nie je schopný konkurovať v obratnosti vyškoleným a skúseným profesionálom znalým práva a techník moderného obchodu, nemožno spôsobu, ktorý zvolil navrhovateľ, poskytnúť ochranu, nakoľko tento ľstivo zneužil neznalosť odporcu 2.) a jeho strach pred prípadným súdnym resp. následne exekučným konaním a nákladmi s nimi spojenými, a to určite aj s vedomím, že odporcovia 1) a 3) sú na neznámom mieste, keďže ich uznanie dlhu navrhovateľ nepredložil.

Súd poukazuje ďalej na to, že aj samotná navrhovateľom vypracovaná Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je pre bežného spotrebiteľa v dôsledku (či už úmyselne alebo nevedome) nejednotnej terminológie máťúca, kde obsahuje pojem „uznanie záväzku“ ale v čl. 3 (ktorý má tiež mimochodom názov uznanie záväzku) bode 3.1 poslednej vete deklaruje, že dlžníci majú vedomosť o premlčaní „dlhu“. Spotrebiteľ tak nemusí vedieť, že pojem záväzok v právnej terminológii môže znamenať a) záväzkový vzťah ako taký, b) jednotlivú povinnosť zo záväzkového vzťahu alebo c) záväzok v zmysle dlhu. Na tejto zmätočnosti nič nemení (pretože treba vychádzať toho, čo je v listine uvedené) ani vyššie prezentovaný názor, že v prejednávanej veci nejde o uznanie dlhu podľa Občianskeho zákonníka ale o uznanie záväzku podľa Obchodného zákonníka. Tomu, že dlžník nepochopil presne obsahu tejto dohody, nasvedčuje i okolnosť, že prehlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu, hoci podľa všetkého v čase uznania, jeho dlh v tomto čase ešte premlčaný nebol. V prípade, že by sa dostatočne oboznámil s obsahom podpisovaného dokumentu a porozumel mu, mohol odporca 2.) jednoducho uvedenú pasáž vyškrtnúť ako nadbytočnú, resp. aj samotný navrhovateľ, keď vedel, že v tom čase dlh ešte premlčaný nebol.

Súd teda uzatvára, že dohodu, z ktorej navrhovateľ odvodzuje, že svoj nárok uplatnil včas, považuje súd podľa § 3, § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka za neplatnú.

Ak potom odporca 2.) na pojednávaní a opatrovníčky odporcov 1) a 3) telefonicky pri ospravedlňovaní svojej neúčasti na pojednávaní, vzniesli námietku uplynutia premlčacej lehoty (podľa právneho záveru súdu 4 - ročne), ktorá podľa navrhovateľom predloženej Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok začala plynúť 28.01.2008 a uplynula 28.01.2012, súd bol povinný sa touto námietkou zaoberať a keďže preukázateľne konanie sa začalo podaním návrhu až dňa 3.12.2012, teda po uplynutí premlčacej lehoty, nemohol súd návrhu navrhovateľa vyhovieť.

Ďalej je potrebné uviesť, že dohoda o zaplatení už splatného záväzku nie je ničím iným ako privatívnu nováciou v zmysle § 516 ods.1 Občianskeho zákonníka, a teda zmenou existujúcej zmluvy v otázke splatnosti. Potom, ak má zmluva spotrebiteľský charakter, spotrebiteľský charakter má aj dohoda, ktorá túto zmluvu mení v jej niektorej časti.

Ak podnikateľ ako dodávateľ do dohody „tváriacej“ sa ako dohoda o zmene splatnosti záväzku inkorporuje jednostranný zmluvný záväzok dlžníka týkajúci sa uznania dlhu, je nutné dôjsť k záveru, že takáto zmluvná podmienka (dohoda) spôsobuje vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neplatná podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka.

V intenciách vyššie uvedených na záver procesný súd poukazuje na výstižné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012, podľa ktorého: „Kým rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov reality praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu.“

Vzhľadom na vyššie uvedené, súd zamietol návrh navrhovateľa ako premlčaný v celom rozsahu.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Odporcovia ako procesne úspešní účastníci konania mali právo na náhradu trov konania, keďže si náhradu trov konania neuplatnili, súd im náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Trenčína, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť uvedené proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha a musí byť podpísané a datované.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno zdôvodniť len tým, že: a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, za b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/, f/ rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.